

FORVALTNING AF DE YDRE GRÆNSER

EU's grænseforvaltningspolitik har været vidne til en betydelig udvikling i forbindelse med den hidtil usete tilstrømning af flygtninge og irregulære migranter, navnlig siden midten af 2015, hvilket afslørede en række mangler i EU's politikker for de ydre grænser og migration. De udfordringer, der er forbundet med stigningen i de blandede migrationsstrømme til EU, og de øgede sikkerhedsproblemer har udløst en ny periode med aktiviteter på området for beskyttelse af EU's ydre grænser, hvilket også har konsekvenser for EU's indre grænser.

RETSGRUNDLAG

Artikel 3, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

Artikel 67 og 77 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

MÅL

Et fælles område uden kontrol ved de indre grænser — Schengenområdet — kræver også, at der føres en fælles politik for forvaltning af de ydre grænser. Artikel 3, stk. 2, i TEU fastsætter, at der skal træffes »passende foranstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser«. EU sigter derfor mod at fastlægge fælles standarder for så vidt angår kontrollen ved sine ydre grænser og mod gradvist at iværksætte et integreret system til forvaltning af disse grænser.

RESULTATER

Det første skridt hen imod en fælles politik for forvaltning af de ydre grænser blev taget den 14. juni 1985, da repræsentanter for fem af de daværende ti medlemsstater af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab mødtes tæt ved den luxembourgske grænseby Schengen og skrev under på en international traktat, den såkaldte Schengenaftale^[1], som fem år senere blev suppleret af Schengengennemførelseskonventionen. Schengenområdet, området uden grænser, der blev skabt af de gældende Schengenregler (som aftalerne og reglerne samlet set går under), omfatter i øjeblikket 26 europæiske lande^[2].

[1]Schengenreglerne — Konvention af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

[2]Området omfatter ikke Det Forenede Kongerige, Irland, Kroatien, Bulgarien og Rumænien. Det omfatter imidlertid tre ikke-EU-medlemsstater: Schweiz, Norge og Liechtenstein.

A. Schengenreglerne vedrørende de ydre grænser

De bestemmelser, som i dag udgør de gældende Schengenregler vedrørende de ydre grænser, og som er baseret på de oprindelige regler, der blev indarbejdet i EU's retsorden ved Amsterdamtraktaten ([1.1.3](#)), findes i en lang række foranstaltninger, der groft kan inddeles i fem kategorier.

1. Schengengrænsekodeksen er den centrale søjle i forvaltningen af de ydre grænser. Den fastsætter bestemmelser om passage af de ydre grænser og betingelserne for midlertidig genindførelse af kontrol ved de indre grænser.

2. Schengeninformationssystemet (SIS)

SIS er et system til informationsudveksling (database), der bidrager til at opretholde den internationale sikkerhed i Schengenområdet, idet der ikke foretages kontrol ved de indre grænser. Det er det mest anvendte og mest effektive IT-system, som EU råder over inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed ([4.2.1](#)). Myndigheder i hele EU anvender SIS til at foretage eller konsultere indberetninger om eftersøgte eller forsvundne personer og genstande. Det indeholder over 80 mio. indberetninger og blev konsulteret over 5 mia. gange af myndighederne i 2017, hvilket udløste mere end 240 000 hits på udenlandske indberetninger (indberetninger fra et andet land). SIS er for nylig blevet styrket gennem ajourførte regler, der tager højde for potentielle mangler i systemet og bevirker, at der indføres en række væsentlige ændringer med hensyn til de typer af indberetninger, der foretages.

Efter den seneste reform i 2018 er anvendelsesområdet for SIS nu fastlagt i tre retsakter, som har form af tre forordninger (der erstatter SIS II):

- på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde^[3]
- på området ind- og udrejsekontrol^[4]
- i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold^[5]

Ved disse tre forordninger indføres der som supplement til håndfladeaftryk, fingeraftryk, ansigtsbilleder og DNA vedrørende forsvundne personer, således at disses identitet kan bekræftes, yderligere kategorier af indberetninger til systemet såsom indberetninger om ukendte mistænkte eller eftersøgte personer, forebyggende indberetninger om børn, der er i fare for at blive bortført af en forælder, indberetninger med henblik på tilbagesendelse samt indberetninger i forbindelse med afgørelser om tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold.

---

[3][Forordning \(EU\) 2018/1862](#) af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, om ændring og ophævelse af Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU, EUT L 312 af 7.12.2018, s. 56-106.

[4][Forordning \(EU\) 2018/1861](#) af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol, om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og om ændring og ophævelse af forordning (EF) nr. 1987/2006, EUT L 312 af 7.12.2018, s. 14-55.

[5][Forordning \(EU\) 2018/1860](#) af 28. november 2018 om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, EUT L 312 af 7.12.2018.

3. Fonden for Intern Sikkerhed: Grænser og Visum (ISF)

Eftersom det ikke er alle medlemsstater, der har ydre grænser, som skal kontrolleres, og derfor ikke i samme grad er påvirket af trafikstrømme på tværs af grænserne, anvender EU sine midler til at forsøge at kompensere visse omkostninger for de medlemsstater, hvis ydre grænser svarer til EU's ydre grænser. Denne byrdefordelingsmekanisme blev indført for finansieringsperioden 2014-2020 og tildelt i alt 3,8 mia. EUR over en syvårig periode. Hovedformålet med Fonden for Intern Sikkerhed er at bidrage til at sikre et højt sikkerhedsniveau i Unionen og samtidig lette den lovlige rejseaktivitet. Statslige og føderale myndigheder, lokale offentlige organer, ikkestatslige organisationer, humanitære organisationer, privatretlige og offentligretlige selskaber samt uddannelses- og forskningsorganisationer er blandt dem, der kan opnå støtte fra de programmer, som gennemføres ved hjælp af fond.

4. Ind- og udrejsesystemet (EES)

Ind- og udrejsesystemet^[6] er et informationssystem, der vil fremskynde og styrke grænsekontrollen for tredjelandstatsborgere, der rejser til EU. Ved ind- og udrejsesystemet erstattes den manuelle stempeling af pas ved grænsen med elektronisk registrering i databasen.

De vigtigste mål med ind- og udrejsesystemet, der blev vedtaget i november 2017, er:

- at mindske forsinkelser ved grænsekontrollen og forbedre grænsekontrollens kvalitet ved automatisk at beregne varigheden af hver enkelt rejsendes tilladte ophold
- at sikre systematisk og pålidelig identifikation af personer, hvis opholdstilladelse er udløbet
- at styrke den interne sikkerhed og terrorbekæmpelsen ved at give de retshåndhævende myndigheder adgang til fortegnelser over rejsehistorik

De nationale retshåndhævende myndigheder og Europol har adgang til ind- og udrejsesystemet, men det har asylmyndighederne ikke. Der kan på visse betingelser gives tilladelse til overførsel af data med henblik på retshåndhævelse eller tilbagesendelse til tredjelande og til EU-medlemsstater, der ikke deltager i ind- og udrejsesystemet. Ind- og udrejsesystemet vil registrere de rejsendes oplysninger (navn, rejsedokumenttype, fingeraftryk, visuelle billede og dato og sted for ind- og udrejse), når de passerer Schengenområdet ydre grænser. Det vil gælde for alle tredjelandstatsborgere, såvel for statsborgere fra tredjelande, der har behov for et visum, som for dem, der er visumfritaget. Systemet vil blive anvendt af konsulære myndigheder og grænsemyndigheder.

---

[6]Europa-Parlamentets og Rådets [Forordning \(EU\)2017/2226](#) af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011, EUT L 327 af 9.12.2017, s 20.

5. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex)

Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) og de nationale myndigheder udgør tilsammen den europæiske grænse- og kystvagt (EBCG)^[7].

Denne forordning udvider anvendelsesområdet for Frontex' aktiviteter til også at omfatte øget støtte til medlemsstaterne på områderne for migrationsstyring, bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet samt eftersøgnings- og redningsoperationer. Den muliggør, at Frontex kan spille en større rolle i forbindelse med tilbagesendelser af migranter til deres oprindelseslande i overensstemmelse med de afgørelser, der træffes af de nationale myndigheder. Rådet kan under ekstraordinære omstændigheder og på grundlag af et forslag fra Kommissionen anmode agenturet om at gribe ind og bistå medlemsstaterne. Dette er tilfældet når: 1) en medlemsstat ikke (inden for en fastsat tidsfrist) overholder en bindende afgørelse truffet af agenturets bestyrelse med henblik på at afhjælpe svagheder i landets grænseforvaltning, og 2) der er et særligt og uforholdsmæssigt stort pres på den ydre grænse, som bringer Schengenområdet i fare. Hvis en medlemsstat modsætter sig en rådsafgørelse om at yde bistand, kan de øvrige medlemsstater midlertidigt genindføre kontrol ved de indre grænser.

Kommissionen fremlagde i september 2018 et [nyt forslag om at styrke Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning](#)^[8]. Det blev foreslået at give agenturet et nyt mandat og tildele det egne midler og beføjelser til at beskytte de ydre grænser, gennemføre tilbagesendelser mere effektivt og samarbejde med lande uden for EU. Den 1. april 2019 gav Rådet grønt lys til den politiske aftale, der var blevet indgået, og den 2. april 2019 stemte Parlamentets Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (LIBE) for aftalen. Den endelige godkendelse blev givet på Parlamentets plenarforsamling i april. Forordningen skal efter planen træde i kraft ved udgangen af 2019.

Kernen i det styrkede agentur vil være et stående korps på [10 000 grænsevagter med udøvende beføjelser](#), der til enhver tid vil være rede til at støtte medlemsstaterne. Agenturet vil desuden have et stærkere mandat til tilbagesendelser af migranter til deres oprindelseslande og vil samarbejde tættere med lande uden for EU, herunder med dem, der ikke grænser op til EU. Den europæiske grænse- og kystvagts nye stående korps vil være klar fra 2021. Det vil senest i 2027 være fuldt operationelt og nå sin fulde kapacitet på 10 000 grænsevagter.

---

[7] Europa-Parlamentets og Rådets [Forordning \(EU\) 2016/1624](#) af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 og Rådets beslutning 2005/267/EF, EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1.

[8] Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af Rådets fælles aktion 98/700/RIA, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1052/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624, [COM\(2018\)0631](#)

B. Udviklingen i EU's forvaltning af de ydre grænser

1. Udviklingen er taget til i fart som følge af de omfattende tab af menneskeliv i Middelhavet i løbet af de seneste år kombineret med den kolossale tilstrømning af flygtninge og migranter siden september 2015.

Før den europæiske humanitære flygtningekrise brød ud, var der kun tre lande, der havde opsat hegn ved de ydre grænser med det formål at forhindre migranter og flygtninge i at få adgang til deres områder: Spanien (hvor opsætningen blev fuldført i 2005 og udvidet i 2009), Grækenland (fuldført i 2012) og Bulgarien (som reaktion på Grækenland, fuldført i 2014). På trods af Schengengrænsekodexens artikel 14, stk. 2, der fastlår, at indrejse kun kan »nægtes ved en begrundet afgørelse med angivelse af de præcise grunde til nægtelsen«, er et stigende antal medlemsstater gradvist begyndt at opføre mure og hegn ved grænserne med det formål vilkårligt at forhindre migranter og asylsøgere i at få adgang til deres nationale områder. Som følge af manglen på udtrykkelige EU-regler om opsætning af hegn ved Schengenområdet ydre grænser har disse medlemsstater endvidere opført barrierer mellem EU og tredjelande (navnlig Marokko og Rusland), herunder førtiltrædelseslande (Republikken Nordmakedonien, Serbien og Tyrkiet), såvel som mellem EU og et land, der kandiderer til at indgå i Schengenområdet — Kroatien. Der er desuden blevet opsat hegn inden for Schengenområdet, som f.eks. hegnet mellem Østrig og Slovenien, mens de spanske praksisser i Melilla i mellemtiden granskes af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg.

2. Kommissionen fremlagde i november 2016 et lovgivningsforslag om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS).

Formålet med dette nye centraliserede informationssystem^[9] er at indsamle oplysninger om tredjelandsstatsborgere, der er fritaget for visumpligt for at rejse ind i Schengenområdet, og at afdække eventuelle sikkerhedsrisici eller risici forbundet med irregulær migration. Databasen vil foretage forudgående kontrol (se infografik I) af rejsende, der er fritaget for visumkravet, og nægte dem rejsetilladelse, hvis de anses for at udgøre en risiko^[10]. Systemet vil være lig allerede eksisterende systemer, der bl.a. anvendes i USA (ESTA), Canada og Australien.

ETIAS vil medføre adskillige fordele, såsom forbedret intern sikkerhed, bedre forebyggelse af ulovlig indvandring, mindsket risiko for folkesundheden og færre forsinkelser ved grænserne. Selv om systemet vil gennemføre forudgående kontroller, vil den endelige afgørelse om, hvorvidt der skal tillades eller nægtes indrejse — selv i tilfælde, hvor vedkommende er i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse — blive truffet af de nationale grænsevagter, der udfører grænsekontrollen, i overensstemmelse med bestemmelserne i Schengengrænsekodexen. ETIAS vil blive udviklet af Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-systemer

---

[9] [Forordning \(EU\) 2018/1240](#) af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226, EUT L 236 af 19.9.2018, stk. 72, samt forordning (EU) 2018/1241 af 12. september 2018 om Europols opgaver, EUT L 236 af 19.9.2018, s. 72.

[10] ETIAS — Pressemeldelse fra Rådet af 5.9.2018 : <https://www.consilium.europa.eu/en/infographics/schengen-border-controls/>

inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og vil have tre hovedfunktioner:

- kontrol af de oplysninger, som visumfritagne tredjelandstatsborgere forud for deres rejse til EU har indgivet gennem en onlineansøgning
- behandling af ansøgninger ved at sammenholde oplysningerne heri med oplysningerne fra andre EU-informationssystemer (som f.eks. SIS, VIS, Europols database, Interpols database, ind- og udrejsesystemet og Eurodac)
- udstedelse af rejsetilladelser i tilfælde, hvor der ikke er fastlagt resultater eller elementer, som kræver yderligere analyse.

En rejsetilladelse bør i de fleste tilfælde foreligge inden for få minutter. Der vil blive opkrævet et ansøgningsgebyr på 7 EUR. Rådet besluttede i juni 2017 at opdele forslaget i to særskilte retsakter^[11], da forslagets retsgrundlag (for så vidt angår Schengen) ikke omfatter ændringer af Europolforordningen. Forordningerne om oprettelse af ETIAS blev den 12. september 2019 undertegnet af formændene for de to institutioner. ETIAS vil dog ikke være operationelt før 2021.

3. eu-LISA

[eu-LISA](#), der blev oprettet i 2011, er ansvarlig for den operationelle forvaltning af tre centraliserede EU-informationssystemer: SIS, VIS og Eurodac.^[12]

Kommissionen fremlagde i juni 2017 et forslag om revision af eu-LISA's mandat. Forslaget indgår i Kommissionens tilgang med at forbedre og udvide EU-informationssystemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed og med at opnå interoperabilitet mellem disse systemer senest i 2020.

4. Interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende grænser

EU har været i færd med at udvikle store centraliserede IT-systemer (SIS, VIS, Eurodac, EES og ETIAS) med henblik på at indsamle, behandle og udveksle oplysninger, der er af afgørende betydning for sikkerhedssamarbejdet og for forvaltningen af de ydre grænser og migration. Kommissionen foreslog i december 2017 at gøre disse informationssystemer interoperable på EU-plan, således at data og oplysninger vil kunne udveksles på en sådan måde, at de oplysninger, myndighederne har brug for, vil være tilgængelige når som helst og hvor som helst. Interoperabilitet betyder, at informationsteknologisystemer og de forretningsprocesser, de understøtter, er i stand til at udveksle data og dele oplysninger og viden, således at der undgås

---

[11]Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2018/1240](#) af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226, EUT L 236 af 19.9.2018, stk. 1. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX%3A32018R1240> og [forordning \(EU\) 2018/1241](#) af 12. september 2018 om ændring af forordning (EU) 2016/794 med henblik på oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) — Europols opgaver, EUT L 236 af 19.9.2018, s. 72:

[12]Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2018/1726](#) af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og om ændring af forordning (EF) nr. 1987/2006 og Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1077/2011, EUT L 295 af 21.11.2018, stk. 99-137.

informationshuller, der kan opstå på grund af disse systemers kompleksitet og fragmentering^[13].

Kommissionen fremlagde i december 2017 to specifikke forslag om interoperabilitet: Det ene var et forslag til forordning om fastsættelse af en ramme for interoperabiliteten mellem EU-informationssystemer om grænser og visum, og det andet var et forslag til forordning om fastsættelse af en ramme for interoperabiliteten mellem EU-informationssystemer om politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration.

Kommissionen har foreslået fire interoperabilitetsløsninger:

- Den europæiske søgeportal (ESP) vil gøre det muligt at foretage søgninger på flere EU-informationssystemer på samme tid, og den vil fungere som en »kvikskranke«, der viser samtlige søgeresultater på én skærm.
- Den fælles biometriske matchtjeneste (BMS) vil gøre det muligt at søge på og sammenligne identiteter. For at sikre, at grænsevagterne og politibetjentene har fuldstændige og nøjagtige oplysninger til rådighed, vil der blive indført passende mekanismer til datakvalitetskontrol.
- Det fælles identitetsregister (CIR) vil stille grundlæggende biografiske og biometriske oplysninger til rådighed som f.eks. navne på og fødselsdatoer for tredjelandstatsborgere, således at disse kan identificeres på effektiv vis.
- Endelig vil multiidentitetsdetektoren (MID) bidrage til at gøre det muligt at fastslå, om forskellige navne tilhører samme identitet, og vil gøre grænsevagter og politi opmærksomme på tilfælde af svigagtig aktivitet.

Rådet og Parlamentet indgik den 5. februar 2019 en foreløbig aftale om de to foreslåede forordninger^[14].

EUROPA-PARLAMENTETS ROLLE

Parlamentets reaktioner på udformningen af politikken for forvaltning af de ydre grænser har været blandede. Det har i store træk støttet Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og andre relevante EU-agenturers opgraderede organisatoriske rolle og ofte opfordret til, at deres rolle styrkes yderligere, i takt med at EU kæmper med migrationskrisen i Middelhavsområdet. Mens Parlamentets holdning til udviklingen af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning har været overvejende positiv, har det været langt mere forbeholdent i sit syn på intelligente grænser. I kølvandet på Kommissionens forslag i 2013 gav Parlamentet udtryk for sin bekymring med hensyn til den omfattende teknologiske opbygning og den foreslåede massebehandling af persondata, der blev foreslået med henblik på de ydre grænser. Ydermere har de forventede omkostninger til den teknologi, som skal anvendes i forbindelse med intelligente grænser, sammen med tvivl om dens fordele givet anledning til en række bekymringer i Parlamentet. I sin beslutning af 12. september 2013 om den anden årsrapport om gennemførelsen af strategien for

---

[13][EP-undersøgelse om interoperabilitet mellem informationssystemer på området retlige og indre anliggender, 2018, PE604.947.](#)

[14][https://oeil.secure.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2017_%2F0351\(COD\)&i=en](https://oeil.secure.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2017_%2F0351(COD)&i=en)

EU's indre sikkerhed understregede Parlamentet, at »nye it-systemer på migrations- og grænseforvaltningsområdet, som f.eks. initiativerne om «intelligente grænser», bør analyseres nøje, specielt i forhold til nødvendigheds- og proportionalitetsprincipperne«. Dette udsagn blev fulgt op af en mundtlig forespørgsel til Kommissionen og Rådet i september 2015, hvori disse blev forespurgt om deres holdning til de retshåndhævende myndigheders adgang til systemet og til relevansen af EU-domstolens afgørelse fra april 2014 om datalagringsdirektivet (se [4.2.8](#)). Hvis der ikke hurtigt sker fremskridt med hensyn til den foreslåede reform af Dublin III-forordningen^[15], kan Parlamentet standse igangværende forhandlinger om alle sager, der har interesse for justits- og indenrigsministerierne, som f.eks. det seneste forslag om interoperabilitet, revisionen af Eurodac-systemet og andre relevante sager. Allerede i 2012 havde Parlamentet med den såkaldte »Schengen freeze« held med at indføre denne tilgang, da det som reaktion på Rådets afgørelse om at ændre retsgrundlaget for pakken vedrørende forvaltningen af Schengensamarbejdet besluttede at stoppe samarbejdet om de vigtigste RIA-sager, der var under forhandling. I sin beslutning om den årlige rapport om, hvordan Schengenområdet fungerer^[16], søgte Parlamentet at gøre opmærksom på det forhold, at selv om EU havde vedtaget adskillige foranstaltninger med henblik på at styrke sine ydre grænser, herunder grænsekontrollen, havde der ikke været en tilsvarende reaktion med hensyn til ophævelsen af kontrollen ved de indre grænser.

Parlamentet har desuden insisteret på, at alle foranstaltninger i denne henseende træffes under behørig hensyntagen til EU's grænser, gældende EU-ret på asylområdet og EU's charter om grundlæggende rettigheder. Parlamentet har i et stykke tid opfordret til, at de procedurer, der følges, skal være pålidelige og retfærdige, og til, at der indføres en holistisk tilgang til migration på EU-plan.^[17]

Udo Bux
05/2019

---

[15][Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning](#) af 4. maj 2016 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs.

[16]Europa-Parlamentets beslutning af 30. maj 2018 om årlig rapport om, hvordan Schengenområdet fungerer ([Vedtagne tekster, P8_TA\(2018\)0228](#)).

[17]Europa-Parlamentets beslutning af 12. april 2016 om situationen i Middelhavet og behovet for en holistisk EU-tilgang til migration ([2015/2095\(INI\)](#)): https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2016-0102_DA.html

